

[Maigaard.]

huset plejer at kalde ansvarligt — det er jo et tungt ord — at foreslå noget sådant, hvis man ikke samtidig viser, hvor pengene skal komme fra.

Jeg er, for så vidt angår lovforslaget vedrørende udskrivning af skat til amtskommunerne, enig med forslagsstillerne i nogle betragtninger, der fremsættes i bemærkningerne. Der står:

„Det her fremsatte forslag tager sigte på den situation, at det af medlemmer af venstre og det konservative folkeparti stillede forslag om gennemførelse af kontantvurdering af landets faste ejendomme ikke vedtages i folketinget.“

Jeg er enig i udgangspunktet. Det er et meget realistisk udgangspunkt, men det fører ikke til, at jeg på nogen måde kan støtte lovforslaget.

Jeg skal så slutte med at sige, at ikke mindst hr. A. Chr. Andersen har været lidt ked af, at man fra regeringside ikke så med større velvilje på lovforslaget. Der er ikke ret meget, jeg hellere vil i denne verden end vise velvilje over for hr. A. Chr. Andersen, det er helt indlysende og meget klart, men jeg synes, at når vi nu i boligudvalget skal til at forhandle langsigtet boligpolitik — vi begyndte i går på Marienborg — så synes jeg nok, at netop når vi tænker på den langsigtede boligpolitik, er det lidt stærkt at tage boligudvalgets kostbare tid med disse sager, som trods alt er fra småtingsafdelingen.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg skal ikke gøre vældig mange bemærkninger til de ting, som ordførerne var inde på, men jeg vil gerne understrege endnu en gang, at det er altså ikke småpenge, vi taler om her. Det drejer sig om en omfordeling af en 750-800 mill. kr.

Men det, der var nok så interessant i diskussionen, var spørgsmålet om fradragsretten for ejendomsskatter på ejendomsskematet, som jo er finansministerens område. Ud fra to argumentationer var man inde på, at

den i og for sig burde afskaffes. Det ene var, at den gav en skæv byrdefordeling, og det gør den, uanset hvilken promise man har. Det næste var, at den var urimelig, fordi det kun var parcelhusejere, der fik den fordel. Jeg tror dog nok, at finansministeren i det stille sidder og tænker sit og måske tager det med ind i sine overvejelser, så der ud af forslaget om begrænsning af grundskyldpromillerne eventuelt kommer noget helt andet end det, man havde forestillet sig i første omgang.

Jeg vil gerne sige til hr. Juul-Madsen, at det er rigtigt, at det konservative lovforslag er mere rummeligt. Men det er ikke rummeligt nok, og det er et bånd på kommunerne. Uanset at man taler om, at grundskylden ikke må være større end to gange beskatningsprocenten, virker det fuldkommen uens i Vestjylland og i København, alt efter den værdiomsættelse, der er tale om. I Vestjylland kommer man jo ikke op på 20 pct. beskatning og har derfor ikke den maksimale mulighed.

Med hensyn til overgrænsen må jeg sige, at hvis man endelig skulle ind på de tanker — hvad jeg ikke mener man skal — skal man i hvert fald også have en bundgrænse. Det var det, den radikale ordfører var inde på, og det er altså det, vi skal se på nærmere i udvalget. Jeg skal sige, at selv om jeg ikke kan tilslutte mig lovforslagene, vil jeg naturligvis gerne give de oplysninger, udvalget måtte ønske.

Endelig kunne jeg godt tænke mig en dokumentation fra hr. Juul-Madsen af, hvordan man kan blive beskattet fra hus og hjem, hvordan en pensionist i tilfælde af, at han tinglyser sin ejendomsskat på ejendommen, kan komme i den situation både at komme nøgen hertil og gå nøgen herfra. Det vil jeg gerne have nogle tal for. Men det er vist bare en floskel, man slynger ud til brug ved passende lejlighed.

Hr. H. C. Toft var inde på spørgsmålet om landbrugets amtsskatter og opfordrede mig til en forhandling med landbruget sammen med landbrugsministeren, statsmi-